

Björn Afzelius

"Duncan Brady"

Visit "[Duncan Brady](http://MotoLyrics.com)" on MotoLyrics.com

Polisman Duncan Brady kunde inte komma ihåg
om han började i kåren -70 eller 72.
Det kändes som om åren hade börjat flyta ihop,
och det var långesen han tyckte att han fick något vettigt
gjort.
Han satt i sin patrullbil och muttra för sig själv:
"Jag borde slutat för långesen."
Tjuvfem år på Manhattan, först till fots och sen i bil,
var som en nollas vandring i en tunna full med skit.
Han kunde inte längre någon glädje i sitt jobb,
för hur polisen än försökte så gick brottsligheten opp.
Han stanna sin patrullbil och tänkte för sig själv:
"Vi har förlorat för långesen."

Polisman Duncan Brady tog en kaffe på det fik
där han fikar varje kväll i tjänst i drygt halva sitt liv.
Han segla mot negressen bakom disken, där hon stod
och skålade glas och koppar som hon alltid hade gjort.
Han tänkte: "Hon har aldrig någonsin haft en ledig kväll;
Hon borde slutat för långesen."

Han titta ut mot gatan, och den drog som levde där.
Hit vallfärdade dom som måste stilla något begär.
Det stod langare och hallickar och horor överallt,
och i rännstenen låg alkisar och trashankar som svalt.
Han tänkte: "42:a Gatan är ett jävla trask.
Dom borde sprängt den för långesen."

Duncan Brady hade hustru och en son på nitton år.
Hans fru hade en älskare som hon träffa där och där.
Men det rörde inte Brady, han var less på kringan
för hon tjuvade från det hon vakna upp på morgonen.
Han skakade på huvudet och viska för sig själv:
"Jag borde skilt mej för långesen."

För Brady var hans ende som en förmåning i hans liv.
Så blir det när man inte hinner ge sin unge tid.
Om den ene går till jobbet när den andre går i skola
så ser man först i efterhand hur tiden far iväg.
Han knäppte uniformsjackan och sucka för sig själv:
"Han gled ifrån mej för långesen."

Duncan Brady reste sej f?rsiktigt f?r sin onda rygg,
och knalla' in p? muggen f?r att l?tta p? sitt tryck.
Men just som han var f?rdig s? h?rde han ett skrik
fr?n baren, och ett ljud som om n?'n krossade porslin.
Han l?sgjorde revolvern och v?ste f?r sej sj?lv:
"H?r borde h?nt n?'t f?r l?ngese'n."

I baren stod tv? ynglingar i mask och grova skor;
p? golvet kr?p negressen runt i p?lar av sitt blod.
Den l?ngre utav r?narna fick syn p? Brady f?rst,
s? han h?jde sin pistol och siktade mot snutens br?st.
Men Brady sk?t direkt, och sedan sk?t han om igen;
Han hade l?rt sej f?r lenge se'n.

N?r ambulanserna kom fram till fiket var allting f?rsent;
Tv? vita unga m?n och en negress fanns inte mer.
Och snart var baren fylld av journalister och polis,
men Brady ville inte s?ja n?'t om tragedin.
Han satt i sin patrullbil och muttra' f?r sig sj?lv;
"Jag borde slutat f?r l?ngese'n."

F?r vad ingen annan visste var att Bradys egen grabb
var en av dom som d?des bakom r?narmaskerna.
Han s?g det n?r man hade dragit av dom huvorna,
och bef?let fr?ga' Brady om han k?nde m?rdarna.
D? nickade han sorgset mot den ene ynglingen:
"Han var en jag k?nde f?r l?ngese'n."

Visit [Bj?rn Afzelius](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.